

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

Palamós 18 de Febrer de 1928.

ANY II

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR. 2. SEGON.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

A En Josep M. Soler i Torruella en son tràgic traspàs

Tot s'ha acabat per tu, amic caríssim, tot s'ha acabat! Il·lusions, esperances, afanys, amors, pervindre rosat, vida esplèndida, joventut freturosa de gosar i produir, tot, tot s'ha esvait al cop sec, brutal, que el Destí, crudel, implacable, et tenia reservat. Un instant, dissortat, tràgic, bastá per a qué de ton cos ardit, emprenedor, sembrador, arreu, de simpatia i cordialitat, no en restés més que el grat record de lo que fores.

Pobre Josep! A l'impuls de ta joventut vigorosa, desitjós de produir, d'ésser home, de fitar ton pervindre, volgueres correr depressa, depressa, i en aquest camí, que la modernitat imposa als homes de negoci, t'esperá la mort per a copsar, traïdorament, ta vida, arrencan-te tràgicament, de ta llar tranquila, somrienta, asserenada pel férvid amor de tos pares i germá, que avui et ploren inconsolables.

Pobre amic! A ton entorn tot era joia. Ni penes, ni dubtes; ni enemistats, ni odis. Ton caracter franc, cordial, simpàtic, efusiu, no podia congriar altra cosa que amistats sinceres, fondes, fermament arrelades, que s'han manifestat, adolorides, però esplèndides a l'hora tràgica de ton traspàs.

El tetric Congost presenciá la catástrofe. La vila de Celrá acullí ton pobre cos retut pel cop fatal, i un ver amic amb ulls plorosos i el cor adolorit, tancá, pietós, els teus ulls que havien de restar closos per sempre

més. A Sant Joan de Palamós reposaves unes hores en la llar volguda dels teus avis amantíssims, on de petit tant havies jugat; i allá en aquelles hores d'intensa emoció, el teu esperit degué oír els planys enternidors dels teus pares desolats, del teu dissortat germá que en son llit de dolor, turmentat per un dubte horrorós pressentia ta desgràcia, i d'aquells avis que tant t'estimaven.

A Palamós, que tant volgueres i tant et volia, correspongué acullir tes despulles per a guardar-les eternament en aquell clós sagrat que havia pertanescut als teus besavis.

Corones esplèndides, flors perfumades que mans amicals, hábilment, havien entrellaçat, després de regar-les amb llágrimes enternidores; un pom de clavells encesos, simbólicos d'aquell amor que havies abrandat en un cor jovenívol que et plora inconsolable; paraules emocionants, però justes, a l'hora del comiat definitiu, tot, tot, te fou ofert, en testimoni de lo molt que valies, de lo molt que se t'estimava en tota la contrada, i en holocaust a la tragèdia que trencá, impia, el fil de ta existència.

Reposa en pau, amic caríssim, i que aquesta terra que contemplá ta joventut alegre i efusiva, destruída prematurament per la fatalitat, t'aculli amorosa i com mare amantíssima t'acaroni com t'acaronava aquella teva pobre mare afgida que et portá en ses entranyes.

F.

Aquest número ha estat censurat.

Carnet d'un excursionista

RECORD DE GUALBA

Per fi a l'acabament de la tarda va parar de ploure. Ja en sortir de Barcelona, uns nuvolets negres que venien de la part de marina havien fet augurar una mala diada, i efectivament, el cel havia anat encapotant-se i enfosquint-se, fins que la primera gotellada, que va trobar als tres excursionistes a mig camí del poble, els hi feu apretar el pas.

Un cop s'hi hagué posat, ja no parà de ploure en tot el dia i els tres companys hagueren de refugiar-se a la sala del café i mirar ociosament, del darrera d'una finestra, com les gotes diamantines d'aquella pluja que els hi havia esguerrat la sortida, rebotien en els vidres i hi deixaven un rastre humit i brillant; i com aquells pics del Montseny que s'havien proposat recórrer, els hi feien barbarotes, tots blancs de neu, per entre els núvols que s'esquinsaven en topar-hi.

No cal dir que tan bon punt veiéren que s'acabaven d'escórrer les darreres gotes que quedaven en els núvols i que el cel s'anava aclarint, deixaren desseguida el seu aixopluc per a sortir a estirar les cames, tot passejant per sota els arbres d'aquella carretera que va a morir en aquella placeta de davant mateix de l'església, al peu de la serralada.

De no gaire bon humor estaven els tres i menys ho estava en Jordi, el qual havia proposat la sortida, que no podia estar-se de escarbotar nerviosament amb la punta de la seva sabata ferrada, l'arrel gruixuda d'un d'aquells plátans. Qué dirien els seus amics quan s'interessin de que havien suspés l'excursió, gairebé a les portes de Barcelona, per no mullar-se, ells que havien passat torbs, en les valls del Pirineu, perduts en nits d'engunia?

Peró sortosament els tres eren joves i de taranná alegre i aviat s'els en hi anaren les cabóries al veure com el jovent del poble, sobretot les noies, totes endiumenjades, però sense pólvors ni carmí —com ells no tenien gaire costum de veure-les a ciutat— anaven cap a la sala de ball, on un piano de maneta començava de llançar a l'aire les notes d'un ball de moda.

No trigaren gaire ells a anar-hi i aviat havien agafat amistats, car sabuda és la simpatia amb que reben als rodamons totes les poblacions de la nostra terra. En Jordi i tot que no sabia gaire de ballar, voltava la sala —més bé o més malament— rodejant amb el seu braç el cos subtil i vincladís de la seva balladora amb la qual segurament devien avenir-se molt perquè hi ballá tots els balls i més n'hi hauria ballat, però s'

havia anat fent fosc i arribá l'hora de marxar. I mentres anaven per aquella carretera que els portava del poble a l'estació, sovint donava alguna ensopegada de distret que anava tot pensant amb aquella noia que gràcies a la pluja que tant havia maleít havia pogut conèixer.

I ara molts són els diumenges que amb cara riallera i tot adresant-se als seus companys, diu: voleu venir a Gualba? Però ara no hi va com la primera vegada amb la feixuga motxilla a l'esquena i amb l'indumentaria d'excursionista, sinó que hi va habillat amb el millor vestit i les sabates ben lluentes.

F. J. i D

Barcelona, Febrer de 1928.

CARNAVAL

Jorns de festa i alegria
i de grossa bogeria
són els de Carnaval
jorns de rialles plenes,
doncs que s'obliden les penes
i s'allunya tot el mal.

Per vosaltres és la diada
i podreu molt disfrutar
car la festa és arribada
i a la plaça és esperada
la joventut per dansar.

Jo no us podré acompanyar
en les vostres alegries
doncs en mi sols reviurà
lo que foren aquests dies.

I amb aquesta recordança
de lo que feu en altre temps,
sols puc dir: Carnaval, tu no tens
compassió a l'anyorança.

J. Figueres i Ribes

Periòdics i revistes

Han visitat la nostre redacció, apart d'altres que ho fan periòdicament, els següents:

«La Riuada», de Mora d'Ebre, revista quinzenal;
«Orfeó Barcelonés» butlletí, mensual i «Aires Cal-
llencs» de Calella, revista mensual.

Marginal

El matí del diumenge

En aixecar-se el dia, hom hi veu imprés un segell festívol, encara que a voltes, com acostuma a fer en aquest recó de l'Empordá, el déu Eol hagi destapat els seus cofres i la tramuntana, el vent catalá, el «nostre vent» com paragoneixant amb el «mare nostrum» podríem dir-ne, bufi joiós i atrevit fent anar d'ací, d'allá el gall de la punta del campanar.

Si aneu en aquesta hora a la plaça del Casino, veureu com les primeres clarors fan reflectir, en les blavenques aigües de la badia, que apar arc traçat pel compás de primorós artífex; les cases del passeig, les ximeneies, indici d'ésser un poble actiu, junt amb els cascs dels vaixells ancorats en la primera artèria vital de la nostra vila: el moll, que avui apar com monstre cansat per el trontollar de tota la setmana, reposar de sentir-se trepitjar per trens, camions i carros; i avui reb solsament el bes suau de sa aimada, traïdora a voltes: la mar.

De la platjeta que als vostres peus teniu, en veureu vindre colles d'homes i dones amb les paneres de peix al cap, el qual un cop «encantat» el portaran a la pescateria per tal de començar l'organització de la seva venda.

Aprop de la pescateria s'hi troba el carrer Major, on en aquella hora comencen les pageses que dels poblets i masos veïns han acudit per oferir-vos llurs articles, a fer la instal·lació de llur parada: unes quantes cistelles de cols, naps, un conill, un parell de pollastres i una mica de fruita. També hi veureu, sota els balcons d'una antiga casa, un herbolari amb uns quants quadres del home amb mal de ventre, «abans i després del ús» de les herbes que, segons ell, guaireixen lo mateix un refredat que el mal de St. Víctor.

D'una «clásica» tenda de més amunt prové una típica instal·lació de venda de betes i fils, botons, . . . I si és el temps dels pebrots, davant de la plaça n'hi veureu grans quantitats, lo mateix que al bell mig si de sindries i melons es tracta. Més avall, en el carrer de Tauler i Serviá, quina fira! Hi veureu parades d'olles, de mitges, etc. etc., i acaba amb l'imprescindible arrenca-caixals, que acostuma a tenir un bon auditori, entre el qual «hi haurá gent que no el deixarà mentir, perquè el seu remei, senyors, . . .»

Lector amic, coneixedor com ets ja del escenari que et presento pots seguir-me una estoneta més pel car-

rer Major i veurem com aprop de les nou, vora l'església s'hi situen bon nombre de joves esperant la sortida de missa de les belles damiselles.

Per acabar; dos grups clàssics hi ha en aquesta hora al carrer Major: l'un constituït per senyors greus que s'ocupen de tots els assumptes ocupables i l'altre a la porta d'un establiment en el que si us hi acosteu podreu sentir amb tota seguretat, paraula més paraula menys, aixó «calla home, si és una "pepa" o bé: si en el partit que en 1912, varen juga el X. amb el C., en Q. tenia una esgarranxada al genoll dret, . . .»

CHARLES TON

FUTBOLERES

Palamós, S. C. 3

U. S. Bisbalenca, 1

Diumenge passat un equip mixte del Palamós, S. C. es traslladà a La Bisbal, per tal de jugar amistosament contra l'U. S. de la dita població.

La partida fou d'escàs interès, adjudicant-se la victòria els nostres per el resultat ja esmentat. La primera part, talment semblava un joc d'infants, ni uns ni altres n'encertaven cap. Es marcà un goal de penal que tirá en Molla. El segon temps fou quelcom més animat, marcant els nostres dos goals més per mitjà d'en Gay i Molla.

Els bisbalencs obtingueren el seu de penal per mitjà d'en Serra.

Noticiari

El dijous «gras» va fer-se notar per algunes mainades que anaven disfressades, si bé no se'n veieren tantes com en anys anteriors.

La crisi de l'industria surera segueix enpitjorant i cada dia són en més nombre els obrers parats, malgrat de que en quasi cap fàbrica fan els sis jornals.

El temps aquesta setmana ha volgut obsequiar-nos amb uns dies espléndits i no ens ha mancat cap dia el sol. El passeig, en havent dinat, s'omplena de xics i grans que es sadollaven de prendre'l.

Els nostres entranyables amics Joan i Josep M. Soler, tornant de Girona en auto el diumenge darrer, tingueren la desgracia d'efectuar una falsa maniobra, donant el cotxe la volta de campana i agafant dessota al malaguanyat Josep, qui el guiava, i produint-li la mort instantània. En Joan sofrí ferides de consideració i magullament general.

L'acte de l'enterrament del infortunat Josep, que s'efectuà el dimarts en la nostra vila, fou una imponent manifestació de dol a la que es sumaren per igual la vila nostrada i el veí poble de Sant Joan.

R. E. P. i rebin els seus atribulats pares i família tota, l'expressió del nostre més sentit condol.

El balls celebrats el diumenge darrer en el Casino El Port, del mantó; i Centre R. Federal, de pageses, es varen veure molt concorreguts.

La distingida senyora Catalina Vidal d'Escoruela, ha donat a il·lum amb tota felicitat degues robustes nenes bessones. Rebin els venturosos pares la nostra enhorabona.

ESPECTACLES:— «Saló Carmen»- Avui i demà es projectarà «Cobra» per Rodolf Valentino.

Económic Cine:— Avui i demà projectarà «Irene» per Coolie Moore i «El Vanidoso» per Jhon Gilbert; i dilluns i dimarts «Cuesta menos casarse» per Margarita de la Motte, Lewis Stone i Conrad Nagel.

CORRESPONDENCIA.— F. J. i D.: Ens agrada lo que enviéu i ho publiquem, però no seria de més que coneguessim el vostre nom.— J. F. i R. Anirem publicant lo que tenim en cartera. Ja escriuré.— Xarles Ton: Reservo el lloc que em demanes.

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei acurat - Lloc de reunió dels aimants dels sports

TIP-EMPORIUM, PALAMÓS

CASA DE COMERÇ Baldomer Pellicer

Rellotgeria - Optica - Venda i recomposició de tota mena d'ulleres - Graduació de la vista gratis.

Capells * Gorres * Camises * Corbates.

Iglèsia, 1

PALAMÓS

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres

PLÀNOLS. PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

PALAMÓS

Moderna Escola de PIANO

Professor R. CASAS

Plan d'estudis de l'Acadèmia Granados de Barcelona.

Nova tècnica del pedal segons el malaguanyat mestre.

Confèrències de teoria i història de la música.

LLIÇONS PARTICULARS I A DOMICILI

S. Playa Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i suscripció a tota mena de periòdics i revista nacionala i estrangera.

Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

Reservat per a la
Tintoreria "LOS MIL COLORES"